

Pekne kvitne stolistová ružička

♩ = 94

Pek - ne kvit - ne sto - lis - to - vá ru - ži - ič - ka,

eš - te kraj - šie kvit - ne mo - jej mi - lej tvá - rič - ka.

Keď sa na ňu po - zriem, pek - ne sa mi

us - me - - je, šej, haj,

to je ver - ná lás - ka, túž - ba, ná - de - je.

2. Keď som k vám cho - die - val cez ten ha - jí - ček,

spe - vo ma spre - vá - dzaľ kaľ - dé rá - no slá - vi -

ček. Keď som k vám cho - die - val, tys ma ne - ma -

la ra - da, šej, haj, keď som ťa mi -

lo - val, nič mi ne - da - la.

3. Banuj, d'iouča, banuj, máš čo banovať,
 mala si frajera, už ho viac nebudeš mať.
 [:Hubičku si dala otcovi aj materi,
 šej, haj, keď ťa odvravali, že som chudobný.:]